

De Orde van de Drakenmenners

NEEM
GRATIS MEE!

DE DRAKENDODER - DE DRAKENJAGER - DE DRAKENWERELD

DRIE BOEKEN

TWEE VRIENDEN

EÉN AVONTUUR

kluitman

Nu overal verkrijgbaar!

Auteur Fiona Rempt

heeft al tientallen kinderboeken op haar naam staan. Alle verhalen hebben één ding met elkaar gemeen: je gaat er als lezer helemaal in op! Naast de Orde van de Drakenmenners-trilogie verschenen bij Kluitman onder andere *Omgeruild* en *Junglekoorts*.

fionaremp.nl

🐦 [@fionaremp](https://twitter.com/fionaremp)

📘 [/fiona.remp](https://www.facebook.com/fiona.remp)

Illustrator Daniëlle Futselaar

heeft het Grafisch Lyceum en het HR&O afgerond en is grafisch vormgever en illustrator. Daniëlle illustreert onder andere voor *NASA*, *National Geographic*, *Nature* en *New York Times*. Voor Kluitman illustreerde Daniëlle ook de jeugdboeken vol intergalactische avonturen van natuurkundige Stephen Hawking en zijn dochter Lucy.

daniellefutselaar.com

🐦 [@daniellefuts](https://twitter.com/daniellefuts)

Dit Drakenmenners-promotieboekje is gratis en wordt aangeboden door uitgeverij Kluitman.

© Tekst: Fiona Rempt

© Illustraties: Daniëlle Futselaar

Vormgever: Titia Seveke

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook. © 2017 kluitman.nl

De eerste keer dat ik een draak zag, wist ik direct dat alles voorgoed zou veranderen. Het was een ijdraak, spierwit van kop tot staart. Hij redde mijn leven.

Dat was in het jaar 1619. Ik was een vijftien jaar oude matroos en de enige overlevende, nadat we schipbreuk leden in de Noordelijke IJszee. Het ging allemaal razendsnel, verhuld door het zwart van de nacht.

In een reddingssloep bereikte ik land. Hoe lang ik gelopen heb, wanneer ik in de sneeuw in elkaar gezakt ben of hoe Draconis me naar zijn hol vervoerd heeft, weet ik niet. Het enige dat ik me herinner is de snijdende kou en het felle licht dat weerkaatste op het eindeloze wit.

Enkele dagen later werd ik wakker in een warm nest, in een magnifieke ijsgrot. Angst voelde ik niet. Instinctief wist ik dat de draak me niet gevangenheld, maar dat ik zijn gast was. Die eerste dagen samen waren de wonderlijkste uit mijn bestaan. Van de ene verrassing viel ik in de volgende. Dit dier kon praten, al was het op een andere manier dan ik gewend was. Hij kon vliegen, graven, klimmen, zwemmen en had een hart van goud.

Ruim tien jaar bleven we samen. We hadden het goed in de ijsgrot, maar nu ik wist dat er zulke uitzonderlijke wezens bestonden, wilde ik meer. Over hen leren, ze helpen en beschermen.

Samen bezochten Draconis en ik de uithoeken van onze wereld: lopend, vliegend, klauterend. Tientallen draken hebben we opgespoord en bestudeerd. Alles schreef ik op en zo werd ik de eerste drakenkundige.

Met liefde was ik voor altijd bij mijn drakenvriend gebleven, maar ik wist dat ik ooit terug zou moeten keren naar de mensenwereld. Om mijn kennis over te dragen. Tot mijn verbazing stuitte ik vooral op angst en ongelof. Het is voor mij nog steeds een raadsel hoe iemand niet in wonderen kan geloven en vrees boven nieuwsgierigheid verkiest.

Om draken te beschermen tegen agressieve onwetendheid richtte ik een genootschap op: De Orde van de Drakenmenners. Vanuit dit gezelschap zou verder onderzoek worden gedaan naar de opmerkelijkste wezens die ooit onze planeet bewoond hebben.

Amalach Baldricus

Oprichter van de Orde van Drakenmenners

Wat is een draak?

Unieke wezens

Vaak worden draken omschreven als slangachtige wezens of reptielen, maar dat zijn ze geen van beide.

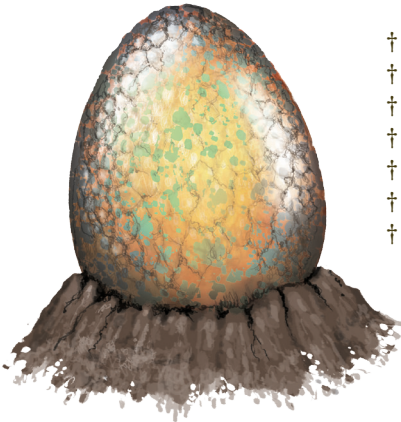
In tegenstelling tot slangen, hebben alle draken poten, vleugels en een beschermend pantser. Eigenlijk zijn de sterke kaken de enige gezamenlijke eigenschap van deze twee soorten.

Doordat reptielen in allerlei vormen bestaan, zowel in het water als op het land, lijken ze meer op draken dan slangen. Wie echter bereid is om verder te kijken zal veel meer verschillen dan overeenkomsten ontdekken.

Zowel de werking van organen als de leefgewoontes en manier van communiceren is bij draken buitengewoon. Daarom kunnen we ze tot geen enkele bestaande dierenfamilie rekenen. Draken vormen een eigen soort. Ze zijn uniek!

Alle draken zijn verschillend van vorm, grootte, kleur en karakter. Het is lastig om ze als één soort of groep te zien. Zeker omdat ze razendsnel kunnen veranderen. Toch zijn er een paar eigenschappen die alle draken hebben.

Draken...

- † kunnen vliegen, zwemmen en klimmen.
- † hebben een gepantserde huid.
- † hebben een maag gevuld met zwavelzuur.
- † zijn hermafrodieten (jongen en meisje tegelijk).
- † kunnen op land en onder water adem halen.
- † leven in afzondering.
- † leggen een ei als ze 50 jaar oud zijn.

Hermafrodieten

Iedere draak is een jongen en een meisje tegelijk; een hermafrodiët. Ook zijn draken parthenogenesen, want ze kunnen zich in hun eentje voortplanten. Ze hebben dus geen andere draak nodig om hun ei te bevruchten. Waarschijnlijk hebben er ooit wel mannelijke en vrouwelijke draken bestaan, die elkaar nodig hadden om kleine draakjes te maken, maar dat is lang geleden. Omdat ze van nature in afzondering leven en zich niet graag aan de wereld laten zien, is het makkelijker als draken elkaar niet hoeven op te zoeken. Drakenkundigen vermoeden dat dat de reden is dat draken naar één geslacht toe zijn gegroeid, om hun reizen te kunnen beperken. Het belang hiervan werd groter met de komst van de drakendoders. Rondvliegen werd toen steeds gevaarlijker, dus ontwikkelde draken zich zo dat er steeds minder noodzaak was om te vliegen. Dit is een prachtig voorbeeld van het ongelooflijke aanpassingsvermogen van de draak.

Drakendoders

Draken zijn altijd gemakkelijke zondebokken geweest. Al in de vroegste geschiedenis werden ze bestempeld als veroorzakers van mislukte oogsten en verspreiders van ziekten. Maar angst hield de mensen op afstand. Tot het einde van de zeventiende eeuw. Verhalen, waarin draken werden afgespiegeld als bloeddorstige en gemene monsters, die schatten roofden en jonge vrouwen ontvoerden, verspreidden zich razendsnel. Om dit 'kwaad' te bestrijden riepen dappere jonge mannen zichzelf uit tot drakendoders. Gelukkig bleek het niet zo eenvoudig te zijn om een draak te vermoorden. De eerste drakendoders keerden zelden terug van hun missies. Als wraak keerden hun families zich tegen de helpers van draken. De Orde van de Drakenmenners werd verboden, maar heeft in het geheim haar werk voortgezet. Gelukkig maar, anders zou er nu waarschijnlijk geen draak meer te vinden zijn op onze aarde.

Anatomie van een draak

1. Pantser

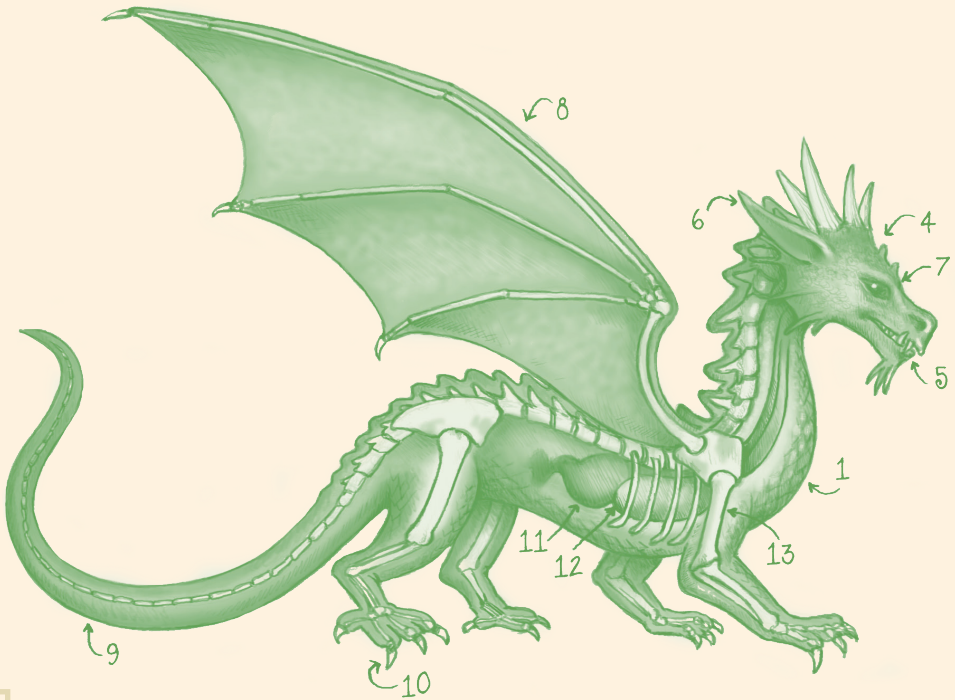
Alle draken dragen een pantser, bestaande uit losse schubben, dat vrijwel het hele lichaam bedekt. De pantserplaten sluiten nauw op elkaar aan, maar kunnen soepel heen en weer schuiven, waardoor de draak makkelijk kan bewegen. Doordat het ondoordringbaar is voor pijlen, speren of kogels vormt het drakenpantser de perfecte bescherming. De keel, voetzolen en vleugels zijn de enige zwakke plekken.

2. Kleur

Draken kunnen alle kleuren van de regenboog hebben en er bestaan zelfs exemplaren met stippen, vlekken, strepen of stekels. In de meeste gevallen heeft het pantser echter een schutkleur, waardoor draken niet opvallen in hun leefomgeving. Draken die in de bergen wonen zijn vaak grijs-bruinig en woestijn-draaken zandkleurig.

3. Lengte

De langste draak die ooit gemeten is, was van kop tot staart zeventien meter lang. De kleinste was net iets meer dan een halve meter. Na hun geboorte blijven draken ongeveer vijftig jaar in de groei. Hoe groot een draak uiteindelijk wordt, hangt af van zijn omgeving. Al in het ei neemt de draak een vorm en lengte aan die perfect is voor zijn toekomstige leefgebied.

4. Kop

In verhouding tot hun lichaam hebben draken een kleine kop, met lange, smalle kaken.

5. Tand

Het drakengebitt bestaat uit drie rijen vlijmscherpe tanden en kiezen. Die in de buitenste rij zijn het langst en hebben een puntige vorm. Daarmee kan een draak ieder materiaal kraken of breken. De twee achterste rijen van het gebitt bestaan alleen uit kiezen. Deze kunnen alles vermalen, maar slijten snel. Daarom wisselt een draak iedere maand de kiezen van een van deze twee rijen.

6. Oren

De oren van draken kunnen enorm verschillen in vorm en grootte. De enige overeenkomst is dat alle drakenoren helemaal rond kunnen draaien, zonder dat de kop meebeveegt.

7. Ogen

Draken kunnen zowel langzame als snel bewegende dingen scherp zien en hun ogen doen het even goed in het donker als bij daglicht. Ze hebben meestal een felle kleur, zoals paars, azuurblauw of geel.

8. Vleugels

Alle draken hebben vleugels, maar je ziet ze alleen tijdens het vliegen. Op andere momenten zitten ze opgevouwen onder het pantser verborgen. Dit is belangrijk voor de draak, want de vleugels zijn niet gepantserd en daardoor kwetsbaar. Bij het zwemmen gebruikt een draak zijn vleugels als een soort peddels, om vaart te maken.

9. Staart

Hun lange, puntige staart gebruiken draken als roer. Zowel bij het vliegen als zwemmen kunnen ze ermee sturen. Een draak zal zelden zijn staart gebruiken om zichzelf te verdedigen, uit angst om hem te beschadigen. Bovendien heeft hij meer dan genoeg andere manieren om zichzelf te beschermen.

10. Nagels

Draken hebben scherpe, uitschuifbare nagels (zoals katachtigen). Ze zijn gemaakt van een vrijwel onbreekbaar materiaal, nog sterker dan de schubben van zijn pantser. Draken gebruiken deze klauwen vooral om tegen steile en harde wanden op te klimmen. Als je een drakennagel verhit in het vuur, smelt hij en kan in elke gekozen vorm worden gegoten. Voor zover bekend is er op aarde geen sterker materiaal dan drakennagels.

11. Maag met zwavelzuur

De maag van een draak is gevuld met een soort zwavelzuur. Daardoor kunnen ze letterlijk alles eten (zelfs steen!), maar stinkt hun adem naar een mengeling van rotte eieren, azijn en verbrand hout. Deze walm kan in grote hoeveelheden zeer giftig zijn.

12. Longen en kieuwen

Draken hebben longen én kieuwen. Op land ademen ze op dezelfde manier als mensen. Onder water halen ze, net als vissen, via hun kieuwen zuurstof uit het water. De kieuwen zitten in de zij en kunnen net als de vleugels open en dicht klappen.

13. Oplosbaar skelet

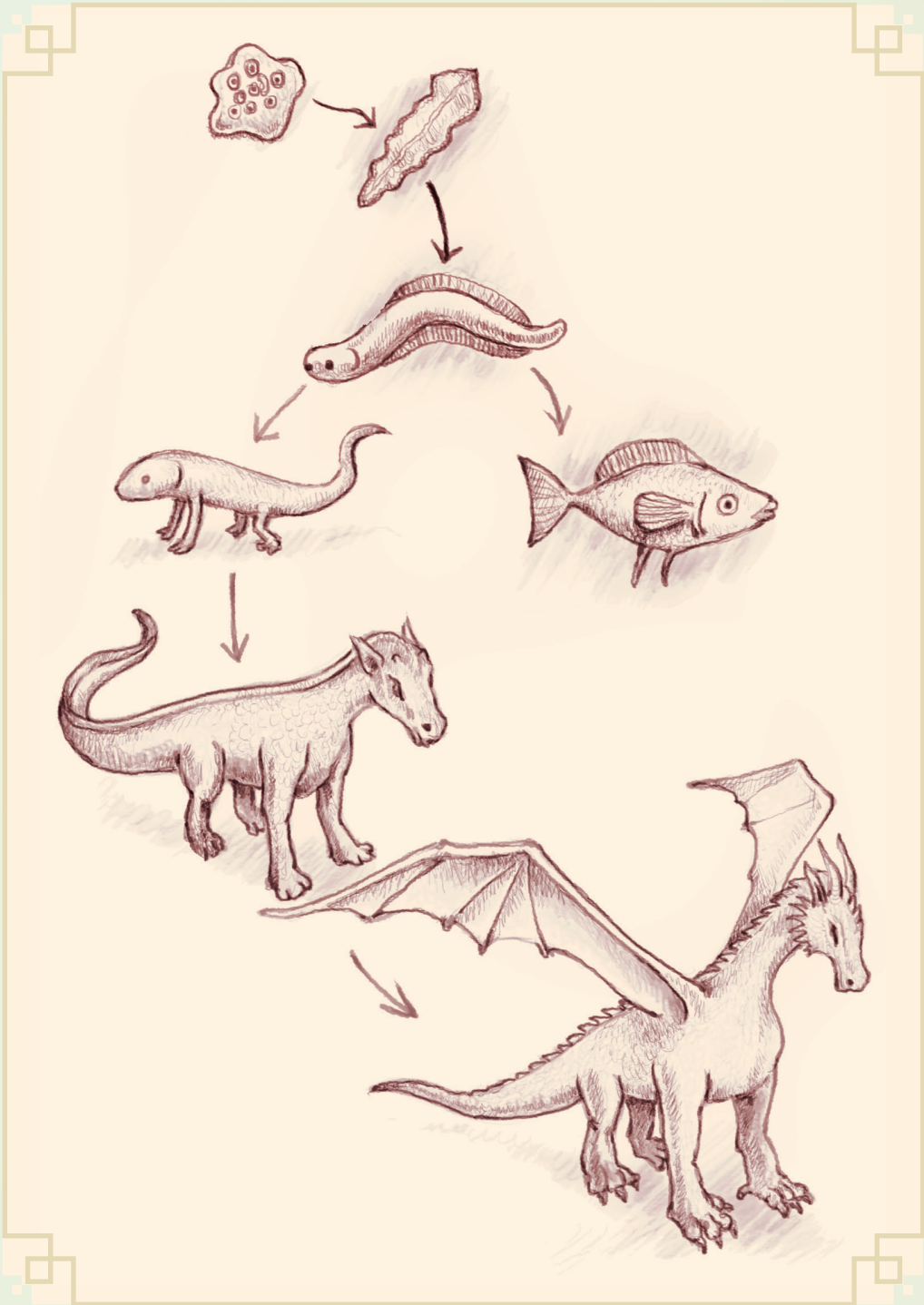
Wanneer een draak sterft, verdwijnt zijn lichaam binnen twee dagen. Alles is dan weg: het skelet, de tanden en het pantser. Dat een draak zo razendsnel oplost, komt door het zwavelzuur in zijn maag. Als hij sterft, barst de drakenmaag open (na een paar uur). Het zwavelzuur 'kruipt' door zijn lichaam naar buiten en vernietigt alles wat het tegenkomt. Daarom zijn drakenbotten zo zeldzaam en waardevol voor de drakenkunde.

Wonder van de evolutie

Om in te kunnen zien hoe bijzonder draken zijn, moet je eerst begrijpen hoe de evolutie werkt. De eerste dieren die op aarde leefden, waren zeedieren. Heel langzaam hebben vissen en zeeslangen zich ontwikkeld en aangepast aan hun leefomgeving. Zeedieren kregen poten, waardoor ze het land op konden gaan. Om daar te leven moesten ze leren om zuurstof uit de lucht te halen in plaats van uit het water. Ze kregen longen, en de kieuwen verdwenen. Deze veranderingen gingen heel traag. Zo werd de baby van een vis die het land op wilde, niet meteen met kant en klare poten geboren. De vinnen werden eerst kleiner, groeiden uit tot stompjes, die weer langzaam in pootjes veranderden. Zo'n proces duurde miljoenen jaren, duizenden generaties. Behalve bij draken.

Er is geen enkel dier met zo'n enorm aanpassingsvermogen als de draak. Ze kunnen zich in het ei al zo ontwikkelen dat ze perfect passen in de omgeving waarin ze geboren zullen worden. Als een draak zijn staart bijvoorbeeld niet meer nodig zou hebben, zou de eerstvolgende draak uit het ei kruipen zonder staart. En zelfs tijdens zijn leven kan het lichaam van een draak transformeren als hij daardoor een 'handiger' dier wordt. Zo leefden draken vroeger vooral overdag. Hun ogen zagen het best bij genoeg licht (net als die van mensen). Maar sinds de mensheid groeit en we meer gingen reizen, zijn we een grotere bedreiging gaan vormen. Draken zijn steeds meer teruggetrokken gaan leven en vliegen bij voorkeur alleen nog 's nachts of als het hard regent. Om dat te kunnen, zijn hun ogen gemuteerd, waardoor ze in het donker nu net zo goed kunnen zien als bij daglicht. Iedere nieuwe draak vormt een nieuwe soort, volledig aangepast aan zijn tijd en omgeving.

Drakenfabels & drakenkunde

Drakenfabels - Wat kunnen draken niet?

- † Het bekendste fabel is dat draken vuur kunnen spuwen. Het is wel te begrijpen waar deze vuur-spuug-verhalen vandaan komen, want de adem van draken ruikt branderig en kan erg gevaarlijk zijn. Als een draak naar je blaast, kun je stikken in de giftige zwaveldamp die opborrelt uit de maag. Draken gebruiken deze stikstof als zelfverdediging, maar je kunt ook per ongeluk getroffen worden, wanneer hij een scheet of een boer laat. Ga daarom nooit te dicht bij de kop of de billen staan van een draak die net gegeten heeft.
- † De meerkoppige draak is ook een populair onzinverhaal. In het echt is er nog nooit een draak met meer dan één kop gezien.
- † In oude legendes wordt vaak verteld over draken die bovenop kostbare schatten liggen om ze te bewaken. Waarschijnlijk zijn draken ooit als zondebokken aangewezen door dieven die niet wilden toegeven dat zij zelf kostbaarheden hadden gestolen. De waarheid is dat draken geen enkele interesse hebben in edelstenen of sierraden. Soms gaan ze weleens af op glinsterende dingen. Waarschijnlijk omdat ze dan denken dat het een drakenei is.
- † Draken kunnen niet praten en hebben dat ook nooit gekund. Tenminste, niet hardop. Ze kunnen wel telepathisch communiceren met mensen en andere dieren, maar daarbij worden geen woorden hardop uitgesproken. Hoe groter de fysieke afstand is tussen jou en de draak, hoe moeilijker het is om elkaar telepathisch te 'vinden'. Draken communiceren makkelijker met mensen als ze diegene al een beetje kennen.
- † Draken kunnen niet springen of wegvliegen vanuit stilstand. Daarvoor zijn ze te zwaar. Om op te kunnen stijgen hebben ze een aanloop nodig. Of een diepe afgrond (minstens 10 meter). Dan laat een draak zich van de rand vallen en vangt na een stukje te zijn neergestort de wind in zijn vleugels.

Drakenkunde - Wat kunnen draken wel?

- † Draken zijn stille dieren. De enige geluiden die ze hardop maken zijn brullen (waarschuwingssignaal) en lachen (klinkt als hikken en grommen tegelijk). Ze communiceren via gedachtengolven. Met elkaar, maar ook met andere wezens. Dit werkt alleen als de ander ervoor open staat en vrij is van angst, twijfel en schuldgevoel. De woorden klinken dan helder door in je hoofd, nooit hardop, en altijd in je eigen taal.
- † Draken kunnen gedachten en gevoelens 'lezen'. Van mensen, maar ook van andere dieren en van elkaar. Een draak weet dus niet alleen wat je denkt, maar ook wat je voelt. Dit is zijn allerbelangrijkste 'wapen'. Hij kan je bijvoorbeeld hypnotiseren door je angsten te vergroten. Gevoelens zijn een soort luchtrillingen, die draken kunnen opvangen, ombuigen en terugsturen. Op die manier kunnen ze een ander beïnvloeden zonder dat diegene het doorheeft. Draken kunnen alleen angst, onzekerheid en boosheid ombuigen naar hun eigen wil. Met blijde en vrolijke gevoelens kan een draak niks, want die zijn niet te 'vangen'. Benader een draak dus altijd zonder angst of woede.
- † Draken zijn volledig aangepast aan de omgeving waarin ze leven, maar kunnen zichzelf veranderen. Zo zal een felgekleurde draak die vanuit de jungle naar de Noordpool gaat waarschijnlijk binnen enkele dagen een wit pantser krijgen. In de praktijk zal zo iets echter niet snel gebeuren, omdat draken bij voorkeur hun hele leven op dezelfde plek blijven wonen.

Soorten draken

Overal op aarde leven draken. In totaal zijn het er ongeveer duizend. Omdat ze allemaal anders zijn, is het lastig om ze in groepen met specifieke kenmerken te verdelen. Daarom zijn de drakensoorten gerangschikt naar hun leefomgeving. Binnen zo'n groep lijken de draken in veel opzichten op elkaar, maar er bestaan er dus niet twee met precies dezelfde eigenschappen.

Grottendraak

De meestal grijsbruine grottendraak is de meest voorkomende soort. Ze leven in berggrotten, beschutte ravijnen of onder overhangende rotspartijen. Het liefst bouwen ze hun nest in een bestaande grot, kloof of spelonk, maar als er geen geschikte plek is, gebruiken ze hun vlijmscherpe nagels om er zelf een uit te graven in het gesteente.

Jungledraak

Deze vrijwel altijd groene draken leven in dichtbegroeide gebieden: jungles, oerwouden en bossen. Hun nesten bouwen ze in (holle) bomen, struikgewassen of op andere verborgen plekjes. Ze kunnen goed kruipen en zijn relatief lenig. Net als andere draken kunnen ze niet rennen, maar jungledraken hebben wel een bijzonder soort springtechniek ontwikkeld. Ze zijn te zwaar om omhoog te springen, maar met één keer afzetten komen ze meters vooruit. De meeste jungledraken hebben een vriendelijk en speels karakter, waardoor ze goed benaderbaar zijn voor mensen.

Ijsdraak

Zoals de naam al verraad, leven deze draken in de koudste streken van onze aarde: de poolgebieden. Ijsdraken zijn spierwit en graven hun eigen holen in het dikke pakij. Ze hebben vaak kleine oren en weinig uitsteeksels, zoals tentakels. Hoe compacter ze gebouwd zijn, hoe makkelijker ze hun lichaamswarmte kunnen vasthouden. Toch zijn het zeker geen kleintjes. De meeste ijsdraken hebben brede poten en grote, platte voeten. Daardoor hebben ze grip op gladde ondergronden en kunnen ze hun gewicht goed verdelen tijdens het lopen, zodat ze niet door het ijs zakken. De eierschaal is dikker dan bij andere drakensoorten, om het draakje al voor zijn geboorte te beschermen tegen de vrieskou.

Zanddraak

Deze zeldzame drakensoort woont in de warmste gebieden op aarde: de woestijnen. Daar bouwen ze een soort zandiglo's voor zichzelf als nest. Om het zand stevig en plakkerig te maken, vermengen ze het met hun eigen speeksel. Naar schatting zijn er in totaal maar een stuk of vijftig zanddraken. De meeste hebben tentakels aan hun kop, die ze als een soort voelsprietten gebruiken tijdens het graven. Je ziet ze zelden, omdat het nachtdraken zijn. Overdag komen ze niet naar buiten. Dan schuilen ze in hun holen tegen de hitte van de brandende zon.

Diepzeedraak

Het enige dat bekend is over deze mysterieuze soort is dat het draken zijn die rond hun 150ste verjaardag in zee duiken en verdwijnen. Ze kunnen overal vandaan komen. Grottendraken, ijsdraken, jungledraken, kameleondraken en zanddraken: ze duiken allemaal. Omdat ze daarna nooit meer gezien worden, vermoeden drakenkundigen dat deze diepzeedraken ergens in de donkere diepte leven. Een ander theorie is dat ze duiken om in zee te sterven.

Kameleondraken

Deze kleine en creatieve drakensoort is de enige die tijdens zijn leven niet op één vaste verblijfplaats woont. Het zijn trekkers, maar toch komen ze zelden buiten de dichtbegroeide gebieden, waar ook jungledraken verblijven. Kameleondraken hebben de perfecte camouflage afgekeken van kameleons: het vermogen om constant van kleur te veranderen, zodat ze niet opvallen in hun omgeving. De schubben van deze draken worden groen als ze voor een groene struik staan en kleuren blauw wanneer ze door een onbewolkte lucht vliegen. Van zichzelf hebben ze vaak prachtige, veelkleurige pantsers, die doen denken aan het verenpak van tropische vogels. Van alle landdraken zijn kameleondraken het schuwst en het moeilijkst om te bestuderen. Ze zijn niet alleen lastig op te sporen, maar vertrekken vaak ook weer snel.

Galerij van Drakenmenners

Matti Tunti

Jongste drakenmenner en specialist op het gebied van drakencommunicatie

Tink Flannigan

Beste vriend van Matti en assistent-schrijver van het *Drakenhandboek*

Jussi Tunti

Leider van de Orde van de Drakenmenners en tweelingbroer van Fynn

Cocu Manati

Drakenspeurder en muzikant

Fynn Juntti

Vader van Matti. Vastbesloten om het laatste mysterie van de draak op te lossen.

Helmi Juntti

Moeder van Matti en maritiem biologe. Tijdens een van haar onderzoeken is ze verdwenen in zee.

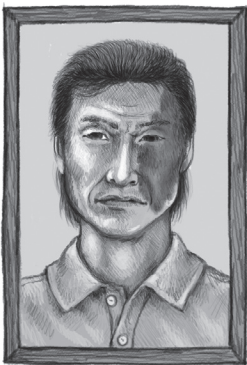
Raphael Tiguano

Drakendokter, getrouwd met Sophia

Sophia Tiguano

Bioloog, gespecialiseerd in het kweken van zoutwaterdrinkende planten

Rodrigo Sing-Sang

Drakenschrijver en taalspecialist

Tomas Geri

Huishouder van de Drakenburcht en bergbeklimmer

Zo is het begonnen...

Matti woont samen met zijn beste vriend Tink bij zijn pleegouders in Parijs. Zijn echte ouders zijn verdwenen toen hij nog klein was. In de zomervakantie neemt oom Jussi Matti mee naar het eiland Drekar Mohoao, waar hij logeert in de Drakenburcht, het hoofdkwartier van de Orde van de Drakenmenners. Matti vindt oom Jussi en zijn vrienden maar een stelletje freaks en gelooft niet in al die drakenonzin. Tot hij voor het eerst zelf oog in oog komt te staan met een echte draak...

Voorzichtig klom Matti op de rug van Loef. Als hij maar niet ineens zijn puntige kop omdraait, dacht hij. Maar Loef wist precies wat hij wel en niet moest doen als Matti in de buurt was. Hij was op de grond gaan liggen en had zijn schubben naar buiten geklapt, zodat Matti ze als een trapje kon gebruiken. Verbaasd keek de jongen ernaar en wreef over het pantser. De bovenkant voelde zacht, alsof er een dun vachtje opgeplakt zat. Zou hij er echt op kunnen staan? Matti zette zijn rechtervoet op de onderste trede en leunde erop. Heel kort. Het voelde stevig, maar toch was hij bang om zijn vriend pijn te doen. Durfde hij dit wel echt?

‘Ga maar, ik kan je makkelijk houden,’ hoorde Matti galmen in zijn hoofd. Hij glimlachte naar Loef. Hij vond het nog steeds een wonder, hoe makkelijk ze elkaar begrepen. Zonder hardop te praten.

‘Goed,’ zei Matti. Hij pakte twee hoge schubben vast, ademde diep in en begon langzaam te klimmen. Matti had het gevoel dat hij een heilige toren beklom. De rug van Loef was hooguit drie meter hoog, maar voor Matti leek het een oneindige klim. Zijn lichaam was gespannen, alsof hij uit uitgerekte elastiekjes bestond. Er dropen zweetdruppeltjes uit zijn haren. Ze gleden langs zijn slapen zijn nek in. Het jeukte, maar hij durfde Loef niet los te laten om ze weg te vegen.

Matti liet zichzelf zakken in het holletje tussen de nek en de rug. Zachtjes liet Loef zijn schubben over Matti’s benen glijden, waardoor hij stevig vast zat. ‘De perfecte stoel,’ lachte Matti. Hij veegde met zijn T-shirt zijn gezicht af, rechtte zijn rug en zei: ‘Oké, ik ben er klaar voor, kapitein.’

Loef begon te lopen, een beetje onhandig te rennen. Het lukt, dacht Matti opgewonden toen Loef een sprong nam. Daar gingen ze, de lucht in.

Fragment uit boek 1: De Drakendoder

DE ORDE VAN DE DRAKENMENNERS

De Drakendoder

Fiona Rempt

De jacht op de drakenjager

Matti en Tink willen nog maar één ding: drakenmenners worden. De allerbeste! Daarvoor moeten ze drie uitdagende proeven doen. Ondertussen hebben de drakenmenners een probleem dat al hun aandacht trekt. Er is een gruwelijke drakenjager op strooptocht. Matti wil zichzelf bewijzen en trekt erop uit om te helpen bij het vangen van de drakenjager.

Tn de jungle boden de reusachtige bomen Tink en Matti wat schaduw. Zeer welkom, want door de opwindende, maar zeker ook door de brandende hitte, waren ze wandelende watervallen geworden. De koelere lucht maakte hun gedachten helder, maar de tocht was zwaar. Ze hadden de hele nacht niet geslapen, waren moe van de reis en bang voor wat hun te wachten stond. De jongens spraken alleen nog op fluïsterton, omdat ze geen idee hadden hoe ver de drakenjager was. Ze verwachtten ieder moment tegen hem op te botsen. De voetafdrukken waren een kilometer of twee goed zichtbaar geweest, maar bij een open plek hielden ze plotseling op.

Vertwijfeld bleven ze staan.

Tink keek op het kompas dat hij de hele tijd stijf in zijn hand geklemd had gehouden. ‘Zijn er hier draken in de buurt?’

‘Geen idee,’ zei Matti. ‘Hoe moet ik dat weten?’

‘Kijk maar op de kaart.’ Tink wees naar zijn rugzak. ‘In het voorvak.’

Matti haalde een plattegrond van het gebied tevoorschijn. Het hele eiland stond erop. En nog veel mooier: er was precies op aangegeven waar de draken woonden. ‘Wow, wat goed. Hoe kom je daaraan?’ vroeg Matti.

‘Overgenomen van de reuzeglobe in het fundamentum,’ antwoordde Tink trots.

Matti omhelsde hem. ‘Tinkerbel, je bent de beste!’

Tink wurmde zich los en trok het papier uit Matti’s handen. ‘Even kijken.’ Hij hield de kaart opgevouwen en drukte zijn wijsvinger op een groene vlek. ‘Kijk, hier zijn we volgens mij.’

Vlak bij de plek die Tink aangewezen had was een lichtgroene draak getekend.

Fragment uit boek 2: De Drakenjager

DE ORDE VAN DE DRAKENMENNERS

De Drakenjager

Fiona Rempt

kluitman

Het laatste mysterie van de draak

In de zomer komen alle drakenmenners weer samen op Drekar Mohoao. Er is een dubbel feest. Maurice-Matisse en Jeanet gaan trouwen en Tink en Matti worden officieel ingewijd als leden van de Orde van de Drakenmenners. Matti gaat zich samen met zijn vader en Jussi verder verdiepen in het laatste mysterie van de draak. Zullen ze dit eeuwenoude raadsel kunnen oplossen?

Het laatste mysterie van de draak; daar waar draken heen gaan, wanneer ze rond hun honderdvijftigste verjaardag in zee duiken en verdwijnen. Dat was wat Fynn wilde weten. Het was zijn enige echte interesse geweest, totdat Matti op een avond over Helmi begon. ‘Voel jij mama nog?’ had hij aan zijn vader gevraagd.

‘Ze zit in mijn hart. Daar zal Helmi altijd blijven.’ Fynn had zijn zoon stevig vastgepakt en Matti had dankbaar met zijn hoofd op de brede schouder geleund. ‘Ik voel haar,’ zei hij, ‘ook buiten mijn hart. Nog steeds. Net zoals ik jou voelde, toen je nog gehyponotiseerd was door Rakka.’

Fynn streek met zijn vingers door Matti’s golvende haar. ‘Het spijt me, jongen, maar ik denk dat het tijd is dat we accepteren dat Helmi er niet meer is. Het is vrijwel onmogelijk dat ze die tocht heeft overleefd.’

‘Vrijwel,’ herhaalde Matti. ‘Maar niet onmogelijk.’ Hij bleef even stil, voor hij eraan toevoegde: ‘Er was ook niemand die geloofde dat jij na acht jaar nog zou terugkeren en je zit hier toch.’

‘Dankzij jou.’ Fynn glimlachte dankbaar.

‘Ja, precies. En daarom wil ik mama ook niet opgeven. Ik weet wel dat Jussi heeft gezegd dat ze te ver ging, te diep, waardoor ze niet genoeg zuurstof en brandstof bij zich had om terug te keren, maar je weet nooit. Misschien is het haar toch gelukt, op de een of andere manier, en is ze aangespoeld op een onbewoond eiland, waar ze al jaren zit te wachten tot wij haar komen halen. Haar onderzeeër is nooit gevonden.’

‘Dat zou een wonder zijn.’

‘Ja, maar het is niet onmogelijk.’

Na dat gesprek was Fynn minder uitbundig, in zichzelf gekeerd. Drie dagen lang was hij het kantoortje aan het einde van de gang nauwelijks uit gekomen. Daarna had hij zijn besluit genomen. Aan de ontbijttafel kwam hij het vertellen. ‘Ik ga haar zoeken.’

Matti was de enige die meteen begreep dat het over zijn moeder ging. ‘Dat is geweldig nieuws,’ zei hij. ‘Ik ga mee.’

Fragment uit boek 3: De Drakenwereld

Dit fragment is een ongecorrigeerde versie.

DE ORDE VAN DE DRAKENMENNERS

De Drakenwereld

Fiona Rempt

kluitman

Deze serie had van mij veel langer mogen duren!
Wanneer mag ik naar Drekar Mohoao en een
drakenmenner worden?

Fantasywereld.nl

Een spannende en fantasierijke serie voor jongens en
meisjes van 8 tot 12 jaar. Een verfilming waardig.

**** *Hebban.nl*

De Drakendoder zit vol leuke avonturen, uitgesproken
personages en een heleboel magie. Net als Matti leer
je langzaam de wereld van de Drakenmenners
kennen. Matti kijkt zijn ogen uit tijdens het verhaal en
jij vast ook!

NerdyGeekyFanboy.com

Het boek blijft boeien tot het eind. Nadat de laatste
bladzijde is omgeslagen, zullen de lezers ongewtiffeld
alweer uitkijken naar deel 3!

Chicklit.nl over *De Drakenjager*

kluitman.nl